

Era una cosa que no podia esperar perquè mai a l'Església hi ha hagut un cas d'un bisbe auxiliar que el cridessin per a ser cardenal. No acabava d'entendre que passava. Vaig anar a la capella i allà vaig començar a tranquil·litzant-me. Després va venir el contacte amb la premsa, que és molt bona en El Salvador. Allà va ser on vaig dir que això era un homenatge a monsenyor Romero. Vaig dir que aniria en nom seu a Roma a rebre aquesta distinció i reconeixement i així ho sento i visc. Això també agrada molt a la gent perquè manté viu en certa manera a monsenyor Romero [...] Ara estem en vigílies de la seva canonització. Tot el procés va bé. Aviat s'anunciarà segurament la data de quan serà canonitzat. No hi ha cap obstacle gran en el procés i el Papa té pressa. Ell vol fer aquest acte.

Què veu d'Óscar Romero en el papa Francesc?

Romero és la icona que el Papa té de com ha de ser un pastor, com ha de ser l'Església que ell somia. Romero va tenir un somni d'Església i la va prendre de Medallín. El document sobre joventut, el número 15, diu “Quina església somien els joves?” la resposta és una Església pobra, missionera i pasqual, compresa per l'alliberament de tot home. Medallín, per a Romero, era la seva utopia d'Església. Tot d'una, Francesc diu el mateix el dia que atén la premsa després d'haver estat elegit Papa. Va dir: “voldria una església pobre per als pobres”. Crec que estem en un moment molt bonic de l'Església. Recuperant la visió original de Jesús i el Papa va davant amb el seu exemple del que ha de ser l'Església a tot arreu: una església pobra i per als pobres.

Què pensa de la iniciativa de l'Hospital de Campanya de Barcelona?

L'Església que pensa el Papa és aquesta. Tots tenim ferides i l'Església ha d'atendre-les. És un concepte meravellós i aquí s'està realitzant ja. És bonic que una frase del Papa inspirés a Mn. Peio per a iniciar una cosa meravellosa, emblemàtica i molt inspiradora. M'alegra que s'hagi anunciat que es vulgui proposar com una experiència per a altres països.

Quines iniciatives socials hi ha a El Salvador?

Precisament, Càritas Espanyola ens inspira molt a nosaltres. A El Salvador Càritas va néixer a

Rosa Chávez: “Estem en un moment molt bonic de l'Església”

l'inrevés. Va néixer amb cúpules però sense bases, estem en aquest esforç de crear Càritas parroquials. Llavors, som un Estat major sense soldats. Aquest error ho hem pagat car perquè Càritas aquí té un nínxol, una gran credibilitat. La gent sap que el que doni a Càritas anirà directament als pobres. Fins i tot gent no creient dóna allà el seu donatiu. Això és una cosa meravellosa.